

OSASTOILLE JA ASIAMIEHILLEMME

Yhtiömme vuosikokouksen päätöksen mukaan on lähetetty velkomiskirjelmä kaikille osastoille ja asiamiehille ja myös henkilöille, jotka ovat joskus toimineet asiamiehenä, tai muutoin jääneet velkaa liikkeellemme. Mainittu päätös edellyttää, että jokainen on suoritettava velkansa aina kuukausittain. Niiden jotka ovat jo vanhempaa velkaa on suoritettava velkansa liikkeellemme kuluvan toukokuun kuluessa, sen jälkeen tulemme velottamaan saatavistamme 6 prosentin korolla koko siltä ajalta kun velka on ollut maksamatta. Henkilöt, jotka tietävät olevansa velkaa liikkeellemme ja eivät sen maksamisesta tee sopimusta kanssamme tulemme kuluvan toukokuun jälkeen perimään saatavamme kaikilla käytettävissämme olevilla keinoilla.

Nyt kun rahan liikkuminen on hieman tuntuu, luulisi jokaisen huolehtivan siitä, että tällaiset yhteiset vähäväkisten likeyritykset saavat aikanaan saatavansa. On huomattava, että TOVERI saa suorittaa korkoja vuosittain tuntuu samalla aikaa kun yksityisten hallussa lepää yhteisen liikkeemme varoja tuhansittain, pääasiallisesti tilausta-atavissa. Tämä on mitä nurinkurisin ja perin turmiollinen menettely yhteisen liikkeemme menestymiselle, siksiäpä luotamme siihen, että toverit, eri taboilla, auttavat meitä siinä kun ryhdymme tekemään tuttavuutta henkilöiden kanssa, jotka ovat "uhohtaneet" laskunsa aikanaan suorittaa.

Toveruudella, Liikkeenhoitaja.

Kuinka kauan Amerikan sosialistipuolue aikoo istua aialla unionistiseen liikkeeseen nähden?

Toverin n:ossa 108 oli artikkeli, joka äänilajillaan pakotti tämän kysymyksen yhä uudelleen esille. Mainittu artikkeli alkoi otsikolla: "Ja näitkö pitäisi lähtea tukemaan?" tarkoittaen Amerikan unionistista liikkettä. Toveri ei ole sitten Viita-Juusin lähdon ollut I. W. W.-liiton kannalla unionistisessa kysymyksessä. Vaan ei sillä siitä päivästä asti ole ollutkaan kantaa unionistiseen liikkeeseen nähden. Tässä maassa on vain kaksi suuta unionistisessa liikkeessä, nim. Amerikan Työväenliiton alajärjestöineen ja I. W. W.-liiton, joka on suorana kilpailevana järjestönä koko Amerikan unionistista liikkettä vastaan. Siis jos emme kannata kilpailevaa unionistia, silloin ei ole muuta keinoa kuin olla lojalinen Amerikan Työväenliitolle, sillä emme voi eroittaa unionistista liikkettä siitä, jos olemme sitä vastaan, olemme unionistista liikkettä vastaan. Olkaamme siis sen verran rehellisiä, että sen myönnämme.

Heittäkäämme jo se naurunalainen asema, että odotamme senttiäkään ja koko Toverin velat tulevat suoritetuksi. Ainoastaan tulee kysymys kymppidollarin sijoittamisesta, jota vastaanmaan saapi jokainen osakkepaperin.

"Ehdotukseni velkojen maksamisesta perustuu siihen, että jokainen puolueemme jäsen ottaa ainoastaan yhden osakkeen Toverista; siten kokoontuu tarvittava summa noita kaikkivoipia dollareita. Eikö tämä ole selvä ja samalla sellainen toimenpide, että me voimme ja kykenemme sen täyttämään jos vain käymme tarmolla asiaan käsiksi?"

Siitäpä sukeutu aivan yksimielinen päätös, että Toverin velat maksetaan ja aivan 'komtantilla'. Läsnäolleista toiset lupautuivat kaksi jopa kolmekin osaketta lunastamaan.

Minun velvollisuudeksi uskottiin asian mailmalle toittaminen, sillä nimenomaisella määräyksellä, että heti illallisen jälkeen jokaisessa "poortitalossa" on asia otettava päätettäväksi ja valvottava "sakin hivutuksella", että päätöstä prikkulleen noudatetaan. Tämä tahtoo sanoa, että kulta "läntisen rintaman" otetaan asia pohdittavaksi, eikä ainoastaan pohdittavaksi, mutta käyntäntöön sovittavaksi.

Pannaanpa tämä viissas ehdotus toimeen oikein länteläisellä kurssilla ja näytetään että meillä täällä länellä on kurssia muutakin kuin sanoissa.

Lupaanki kurtistaa ja "raporteerata" millaisen vastaanoton tämä ehdotus missäkin synnyttää.

Veljeydellä ANTINPOIKA.

malliunioita, sillä sellaisella ei ole mitään virkaa; malliunio vai vain olla sellainen joka päätehtävään säilyttää ihania teorioita, siis kamarifilosofien uno eikä työn raskaan raatajan, joitten kurjan kurja elämä vaatii heti nyt parannuksia ollenkaan välttämättä, saadanko ne sen edeltävän viitoitetun oikean tien kautta, vai saadanko ne niillä menettelyillä, jotka kulloinkin käteen saadaan; aika ja paikka vain määrätään, miten saada parannuksia. Ne ovat teot eikä teorit, joita me vaadimme, huotta köyhälistö; me vaadimme parempaa palkkaa, lyhempiä työpäiviä, sanoo köyhälistö, eikä lupauksia. Varmaan on 50 sentin palkankorotus tänään paljon ihanaampi proletariaalle kuin joku oikeoppinen teoria, että työn täydelliset tulokset haudata tuolla puolen. Että näin on asianlaatu, sitä todistaa niiden joukkojen suuruus, mitä kutakin liikkettä seura. Amerikan unionistisen liikkeen jäsenmäärä kasvaa tyydyttävästi ja sosialistipuolueen tukemalla lihaista ja mikä vielä pahempi, se kasvaa aineksista, jotka yhä enemmän deventävät sitä juopaa, joka on unionistisen ja sosialistisen liikkeen välillä; mitä oikeoppisempi, sitä pienempi, Socialist Labor Party ja sen edustama uno todistaa sitä. Ja mitenkä muutoin voisi ollaakaan, sillä hiusten halkominen vie aina hiuksen paksuisiin ryhmiin. Yllämainittu artikkelissa sanotaan, että sosialisteilla siis ei voi olla sen kanssa, tarkoittaen Amerikan Työväenliittoa, muuta yhteyttä, kuin koettaa saada työväestö käsitteämään sen turmiollisuus.

Kun ne työläiset, jotka ovat vuosikausia ahertaneet, uhranneet ja kärsineet unionistisessa liikkeessä ja ne miljoonat, jotka ovat unionistisen liikkeen kautta saaneet tuntuva huojennusta kurjaan asemaansa, lukevat yllämainittua arvostelua siitä ainoastaan liikkeestä, mikä todellisuudessa on jotain sellaista tuontu, joka on ollut ottamaisen arvoista, niin vieläkö voimme ihmetellä että niin harvat unionistit ovat nähneet velvollisuudekseen yhtyä sosialistipuolueeseen. Me olemme kuin ne, jotka rinkiäissä näkevät vain reijän eivätkä pinkilää. Miksi aina suurennella unionitien huonoja puolia ja vähennellä sen hyviä? Olen varma että sen huonot puolet ovat köykäisiä sen hyvin puoliin verrattuina. Käytännöllisenä liikkeenä ja muodostettuna suuresta sekavasta työväen massasta ei se voi olla prikkusta prikkunäin kaikkien oikeoppisten mieleinen. Jos koskaan maamme sosialistipuolue tulee miksiään tekijäksi yhteiskuntaelämässä, niin alkavat porvarilehdetkin siitä mainitsemään suopeammassa äänilajissa ja sekö olisi todiste puolueemme epälojalisuudesta työväen asialle? Tätä logiikkaahan yllämainitussa artikkelissa seurataan.

Samassa Toverin numerossa toveri K. Korhonen artikkelissaan "Lännen kaivostyöläisten

oloista" sanoo että niitä kaivostyöläisiä ei voida koskaan järjestää Lännen Kaivostyöväenliiton. vaan johonkin itsenäiseen unioniin, joka sitte päättää, mihin yhtyä järjestönä. Se nyt on sillä lailla, että jos ei niitä voida järjestää siihen järjestöön, joka on ainoa metallikaivostyöälällä, niin ei niitä voida järjestää muuhunkaan, eikä se järjestönä yhtymineen mihin tahansa ole niiden saantavissa, jotka yhtymistä esittävät, sillä Amerikan Työväenliiton on tarkoin määriteltyt kaikki kansalliset järjestöt alueet. Siis jos tahdotaan saada Amerikan työläisten kannatus, on järjestymättömien ja itsenäisten joukkoitten myös kuunneltava Työväenliiton määräyksiä, jonka liiton ei ole enää tarvis tanssia jokaisen pikurivän mieliokun mukaan.

Mitä pikemmin metallikaivajaryhmät ymmärtävät että he kuuluvat Lännen Kaivostyöväenliittoon, mikä sen nimi nyt lieneekään, sitä parempi, jos nimittään ne aikovat koskaan järjestäytyä ja saada Amerikan järjestöiden työläisten kannatuksen ja avustuksen.

Viime kuuden kuun aikana on Chicagossa ja Omahassa yhtynyt Amerikan Työväenliittoon kaikki lahtihoneyöläiset, noin 250,000, ja sillä teollaan ovat tuntuvaista parantaneet asemaansa. Miksi eivät metallikaivajat voisi tehdä samoin? Pois se harhaluulo, että ei voida Amerikan Työväenliittoon yhtyä ja Lännen Kaivostyöväenliiton kautta on ainoa tie siihen metallikaivoksilla.

U. M. W. of A.-liiton jäsenmäärä on viime neljän kuun aikana noussut 400,000:sta aina 451,000:teen. Nämä vain näytteeksi siitä että Amerikan Työväenliitto ei ole läheskään kuolemallaillaan ei edes sairasta.

Tätä en ole kirjoittanut missään riidankäynnä tarkoituksessa, vaan vakavana mielipiteenäni. Toveruudella

Esko.

Leipä- ja vapaustaistelusta Ruotsissa

Elintarvepulan välitessä, vaila tarpeellisia vaatteita ja kaikkia muita paitsi korkeita hintoja niille harvoille tavaroille, joita vielä on tarjolla, kokoontui Ruotsin Työväenpuolue 24. lokakuuta viime helmikuulla. Mainittu järjestö on ollut toiminnassa jo jonkun aikaa ja on muodostettu samanlaisista venäläisten järjestöjen mukaan. Sen jäsenet ovat ammattiliittojen, sosialistijärjestöjen ja muiden työväenyhdistysten edustajia. Liitteen postikulun takia saapuvat tiedot neuvoston kokouksesta tänne nyt vasta.

Kokouksen huomattavana ilmiönä oli tietoisuus siitä, miten välttämättä työväestön on oltava solidaarista. Siitä syystä oli kokouksen pääasiallisena tarkoituksena suunnitella toimenpiteitä, joiden kautta työväestön yhteistoiminta ja yhtenäisyys rintaman esittäminen kapitalisteja vastaan kävisi mahdolliseksi.

Taistelun porvaristoa vastaan katsottiin vaativan, että kaikkien työläisten on oltava yksimielisiä, huolimatta erilaisista poliittisista tai uskonnollisista mielipiteistä. Ruotsissaakin on vallinnut jo pitemmän ajan ankara elintarvepula ja levän hinta on edelleen kohoamassa samassa suhteessa kuin elintarveainekset pienennetään. Kokous katsoi senvuoksi, että työväestön on välttämättä toimittava nopeasti ja harkiten. Sosialistipuolueen ohjelmavaatimusten alimpien ehtojen toteuttaminen katsottiin seikkaksi, jonka suhteen ei saa syntyä työväestön keskuudessa mitään erimielisyyttä.

Kokouksen suunnitelmien kuuluvat m. m. seuraavat esitykset: Välttämättömät vaatimukset.

Työpäivä on kaikkialla lyhennettävä kahdeksantuntiseksi.

Työpalkkoja on korotettava siinä suhteessa, että niiden ostokykyisyys vastaa ennen vuotta 1914 vallinnutta tasoa.

Työtoimille on annettava viikottain 25-30 kruunun suuruisen työttömyysavustuksen, jonka hallitus suorittaa jokaiselle itse itsensä elättävälle työttömälle sellaisen vahokunnan välityksellä, jonka työläiset hyväksyvät. Perheellille miehille on maksettava sitäpaitsi vielä lisämaksua kymmenen kruunua viikolle ja viisi kruunua jokaiselle lapselle.

Hallituksen on otettava haltuunsa kaikki tärkeimmät elintarpeet, kuten vilja ja karjanrehut jne., sekä määrättävä niille rajat. Elintarpeitten jakoa on toimitettava tehokkaalla tavalla ja työväenjärjestöjen valitsemien lautakuntien kautta, jotka samalla toimivat elintarvekontrollereina.

Kaikki viljelyskelpoinen, mutta viljelemättä oleva tai huonos-

ti viljelty maa on annettava niille jotka ovat halukkaita sitä viljelemään, ja on hallituksen taatava riittävä avustus sekä kunnolliset elinehdot sellaisilla tiiloilla.

Kaikkien tavarain ulosvienti, jolle ei ole vastaavaa sisääntuontia, on kiellettävä. Vientilupia voi antaa ainoastaan hallitus ja on niiden oltava julkisia.

Kaikki sotilasharjoitukset ovat lakkauttavat ja sotatarpeet ovat lakkauttavat elintarvehallinnoille.

Kaikki kolmea tuhatta kruunua pienemmät sisääntulot ovat vapauttavat veroista; sitä korkeampia on verotettava siten että alimmilla asteilla on vero alhainen, mutta kohoaa sitä korkeammaksi mitä suuremmat tulot ovat.

Asuolosuhteet ovat järjestettävä tavalla joka takaa jokaiselle perheelle kunnollisuutta ja puhdasta asumistilanteen.

Kaikki valtiolliset rikokset ovat annettavat anteeksi sekä työläisille ja heidän avustajilleen taattava täydellinen valtiollinen vapaus. Kaikki voinoainon on lakkauttettava.

Irtolaisuuslait ovat peruutettavat, jotta työläiset voivat nauttia samanlaisia lain suojaa kuin rikkaita.

Sosialismi kapitalismin tilalle.

Yllämainittujen vaatimusten lisäksi, joiden pikaisesti toteuttamista vaaditaan, esitti kokous mitkä ovat työläisten korkeimmat vaatimukset, nimittäin kapitalistisen järjestelmän poistaminen ja sosialistisen asettaminen sen tilalle, koska taloudellista riistoa ei voida millään muulla tavalla estää ja poistaa. Yhteiskunnallisen vallankumous on niinollen työväenliikkeen perustarkoituksena.

Huolimatta laajakantoisen sisäisen uudelleenjärjestelyn suunnitelman laatimisen aiheuttamista työstä, ennätti kokous käsitellä mailman kysymyksiäkin ennen hajaantumistaan. Ruotsissaakin ovat jingoistit olleet vallassa viimeiset kolme vuotta ja kaikki keinoin koettaneet syöstä maata sotaan, onnistumatta siinä kuitenkaan vielä tähän saakka. Taantumuksellisen Hammerskjöldin ministeristön vallassa ollessa ne kuitenkin onnistuivat kulettamaan ulkomaille maan elintarvevarastot ja raaka-aineet, kooten siten itselleen suunnattomia rikkauksia.

Viikingit pyrkivät Suomen lahtarien avuksi.

Sen jälkeen on kansa saanut tilaisuuden lausua mielipiteensä lakissa vaaleissa ja nykyinen kookoomushallitus on koettanut parhaansa mukaan lieventää häntä ja kurjuttaa. Se on pitänyt sotaan nähden yllä tarkkaa puolueettomuutta, niiden (pienen vähemmistön) suureksi harmiksi, jotka ovat tahtoneet sota Sotakiikollijain viimeisen toimenpide, johon naisetkin ottivat osaa, oli anomuksen lähettämisen hallitukselle, jossa vaadittiin lupaa aseidenkulettukseen Suomen valkokaartilaisille. Samassa anomuksessa niinkään vaadittiin lupaa vapaaehtoisten joukkojen värväämiselle kulettavaksi taistelemaan Suomen porvarihallituksen riveissä Suomen työväestön teurastamiseksi.

Kaksi laajalti tunnettua nais-takin, Selma Lagerlöf ja Ellen Key ovat antaneet kannatuksensa tälle halpamaiselle toimenpiteelle. Edellisen menettely ei herättä mitään hämmästyä niiden keskuudessa, jotka hänet tuntevat, mutta vaikea on selittää, miten Ellen Key elämänsä iltana antautui kannattamaan niitä aineksia, joita vastaan on kaiken ikänsä taistellut.

Kokouksessa hyväksyttiin päätöslauselma, jossa paheksuttiin Suomen lahtarien etujen mukaista propagandaa, sekä suunniteltiin toimenpiteitä estääkseen aseitten Suomeen kulettamisen. (Ja kuten sitemmin tulleet sähkösanomat osoittavat, hyvällä menestyksellä, sillä, Ruotsin porvariston toimenpiteet Suomen lahtariveliensä avustamiseksi eivät onnistuneet ainakaan sillä tavalla kuin suunniteltu oli. — Toim.) Tanskan hallitukselle lähetettiin vastalause Kööpenhaminassa toimeenpannun raakamaisen työttömiin vangitsemisen johdosta. — Oakland World.

"Kansanedustajia"

Californian työväestön luokkatiedotomuksesta saimme Fickertin takasinkutvaaleissa selkälain todistuksen, että se riittää pitkäksi ajaksi. Mutta Mooney-jutun yhteydessä on esiintynyt monta muutakin seikkaa, jossa työväestön tietoisuus on tullut selvästi nähtyään; eikä ainoastaan Californian työväestön, vaan muidenkin valtioiden, Washingtonin edustaja, senaat-

tori Miles Poindexter, esiintyi äskettäin lakkouhan aikana tavalla, joka saisi luokkatietoisien työväestön ikuisesti karttamaan häntä. Mutta Washingtonin työväestö tuskin on tietääksenkään. Poindexter kirosi alimaisen kateiltaan jokaisen joka uskaltaa asettaa Californian porvarien aikeitten tielle.

Senaattori James D. Phelan Californiasta säesti senaattori Poindexterin säveltä, kiroten äänestäjäänsä. Hänkin luottaa siihen, että Californian työväestö, joka pari vuotta sitten äänesti hänet kuudeksi vuodeksi senaatiksi, ei enää muistaisi hänen entisiä konnuksiaan. Mutta muuttamat näyttävät muistavan. Alameda-kauntin Työväenjärjestöjen Keskusliiton äänenkannattaja, The Tri-City Labor Review julkasee seuraavan kirjoituksen, jossa kosketellaan yllämainitun Phelanin toimintaa jo aikasemmilta ajoilta.

"Vuonna 1901 vallinneen ajurien lakon aikana oli James D. Phelan San Franciscon pormestari. Ollen itse miljooneeri-kapitalisti, hän nopeasti asetti poliisilaitoksen oman luokkansa käyttöväksi.

Jokaisen ajopeliin asetettiin virkapukuinen poliisi, joka kantoi aseita kaikkien nähden, istuen lakonrikkurin viereissä, joka niinkään oli asetettuna.

Phelanin poliisien väitettiin avustaneen rikkureita ajopelien kuormituksessa ja tyhjentämisessä, niin vähemmästä asetti miljooneeri-pormestari tukemaan ajuriliikkeiden omistajien järjestöä.

Phelanin poliisipäällikkönä toimi muuan Whitman-niminen mies, joka lakon ajalla sai San Franciscon yleisöltä liikanimen 'verinen'. Niin raakamaisesti kuin Whitman menetteli lakkoutuneita ajureita kohtaan, ei ole San Franciscossa menettely sen jälkeen.

Lakon alkuasteilla selitetään Phelanin antaneen Whitmanille määrävksen kapuloita lakkolaisille takaisin työhön. Whitman noudattikin määräystä, täyttään avustajineen sairaalat lakkolaisilla ja heidän kannattajillaan. Whitman antoi yleisen määräyksen, jonka mukaan kaikki ryhmittymiset katujen kulmauksissa, olipa niissä enemmän tai vähemmän väkeä, olivat hajotettavat poliisin kapulalla. Ja persoonallisestikin kapuloi hän monta henkilöä vain siitä syystä, että tapasi heitä seisokelemassa sivukäytävällä.

Kaiken tämän tapahtuessa teki hän päivittäisen kertomuksen pormestari Phelanille, joka ei ryhtynyt mihinkään toimenpiteisiin sellaisen menettelyn lopettamiseksi, huolimatta siitä, että yleisön puolelta yleisesti vaadittiin sen lakkauttamista.

Ennen lakkoa olivat ajurit työskennelleet 12-14 tuntia päivässä ja pakotettuina kuluttamaan puolen päivää sunnuntaisin talissa puhdistellen hevosiä ja valjaita. Heille maksettiin mitä työntekijät milloinkin suvaittavat, eikä ylijästä tiedetty mitään.

Tietään minkälaisissa oloissa ajurit työskentelivät, oli yleisö myötätuntoinen lakkolaisille ja tuomitsi yleisesti miljooneeri Phelanin kasakkamaisen menettelyä.

Seuraavissa vaaleissa jäi Phelan valitsematta yleisön suuttimuksesta, jolloin hän antautui yksityiselämään viideksi vuodeksi, jolla ajalla hän ei uskaltanut pyrkiä julkiseen elämään, seurauksena verisestä hallituskaudestaan vuonna 1901.

Muutama vuosi takaperin hän kuitenkin pyrki julkisuuteen. Halvat puuristit, joita laitettiin hä-

nen uhrinsa haudalle (lakossa murhattiin miehiä) vuonna 1901, olivat jo kaatuilleet ja unohdettuilla haudoilla rehottivat rikkuruhoit. Äänestäjien muistikamiioihin olivat hämähäkit kuto- nette verkkojaan, varsinkin kirot- tujen työväestön poliitikoitsijain, joten James D. Phelan uskalsi jälleen näyttäätyä rahasäkkiensä turvissa. Ja hänet valittiin liittosenaattoriksi.

"Nämä seikat käsittäen ei ole ollenkaan ihmeteltävä, että hän senaatissa asetti tukemaan suunnitelmia nuoran asettamiseksi Tom Mooneyn kaulaan. Onhan Mooney ollut union mies, joka ei ole koskaan suostunut sovitteluihin Phelanin kanssa.

"Entäs 'verinen' Whitman?"

"Hänet potkittiin pois poliisilaitoksesta Phelanin hävön jälkeen ja oli sitemmin tunnettuina kiinalaiskaupungin häväistysjut- tujen kautta. Mutta vuonna 1916 San Franciscon kaupakamarin lain ja järjestöksen valvontakomitea nostatti hänet jälleen näyttämölle asettaen hänet hurttapäälliköksi rauta-rakennustyöläisten lakon ajaksi.

"Ja tämä sama komitea on näytellyt huomattavaa osaa Mooneyn rihteenasettamisjutussakin. Siitä miljoonan dollarin taistelurahastosta, joka kerättiin unionistisen liikkeen vastustamiseksi, on kulutettu tuhansia dollareita piirissyyttäjä Fickertin juonittelun kannattamiseksi. Rena Mooneyn kuulustelun aikana esim. tämä lain ja järjestöksen valvontakomitea palkkasi erikoislakimiehen Fickertille apulaiseksi.

"Kapteeni Robert Dollarilla, lain ja järjestöksen valvontakomitean johtavalla hengellä, oli varmaankin mielessään Phelanin vuoden 1901 verihallitus selittäessään kaupakamarin istunnon- sa, muutama vuosi sitten käydyt satamatyöläisten lakon aikana, että Whitmanin menettelytapa, lastatessaan sairaalavaunuit lakkolaisilla, oli tehokkain me-

nettelytapa järjestyksen ylläpitämiseksi satama-alueella."

Ja nämä tällaiset kansanedustajat ne sitte laativat säädöksiä, joita työväestönkin pitäisi mieltäpitäen lausumatta noudattaa. Ei olekaan kumma jos tällainen sanomalehdistö katselee kauhulla kasakkavallan häviämistä Venäjällä! Seattlen unionistien taholta on huomautettu jo useita kertoja, että Miles Poindexterin menettelyyn senaatissa vaikutti etu- ollenkaan ihmeteltävä, että hän senaatissa asetti tukemaan suunnitelmia nuoran asettamiseksi Tom Mooneyn kaulaan. Onhan Mooney ollut union mies, joka ei ole koskaan suostunut sovitteluihin Phelanin kanssa.

"Entäs 'verinen' Whitman?"

"Hänet potkittiin pois poliisilaitoksesta Phelanin hävön jälkeen ja oli sitemmin tunnettuuna kiinalaiskaupungin häväistysjut- tujen kautta. Mutta vuonna 1916 San Franciscon kaupakamarin lain ja järjestöksen valvontakomitea nostatti hänet jälleen näyttämölle asettaen hänet hurttapäälliköksi rauta-rakennustyöläisten lakon ajaksi.

"Ja tämä sama komitea on näytellyt huomattavaa osaa Mooneyn rihteenasettamisjutussakin. Siitä miljoonan dollarin taistelurahastosta, joka kerättiin unionistisen liikkeen vastustamiseksi, on kulutettu tuhansia dollareita piirissyyttäjä Fickertin juonittelun kannattamiseksi. Rena Mooneyn kuulustelun aikana esim. tämä lain ja järjestöksen valvontakomitea palkkasi erikoislakimiehen Fickertille apulaiseksi.

"Kapteeni Robert Dollarilla, lain ja järjestöksen valvontakomitean johtavalla hengellä, oli varmaankin mielessään Phelanin vuoden 1901 verihallitus selittäessään kaupakamarin istunnon- sa, muutama vuosi sitten käydyt satamatyöläisten lakon aikana, että Whitmanin menettelytapa, lastatessaan sairaalavaunuit lakkolaisilla, oli tehokkain me-

nettelytapa järjestyksen ylläpitämiseksi satama-alueella."

Laajennetaan Douglas-veljesten konepaja. Tähän asti se on ollut pieni, mutta nyt se tehdään niin suureksi, että siinä voidaan valmistaa täällä laivoissa tarvittavat koneet. Laajentamistyöt alettiin jo t. k. 13 p:nä.

Kylmän tuulen takia onnistui osaston koulutajuhla huonopuoleisesti viime sunnuntaina. Ihmiset olivat paleltumaisillaan ja toiset tietysti jäivät sen tähden kotiinsa, kun oli kylmä ilma.

Työnantajat hommaavat kiristyslakia. Hiljattain oli täläläisissä porvarilehdissä kirjoitus, jossa puhuttiin siihen suuntaan, että tänne Harboriin pitäisi saada sellainen laki, joka pakottaisi "laiskat" tekemään työtä ja muutenkin olemaan uskollisia työnantajien eduille. Ja he ehdottelivat, että olisi valittava yhteinen toi-

40 EEKKERIN FARMIN on myytävänä, eli valhdetaan Seattlen omaisuuteen. Farmin on kaunis, kaunitien varrella; 25 sentin kyyti Seattlestä, 2½ mailia rannasta; hyvä marketti; koulu on lähellä; 5-huoneen rakennus, navetta, vesisäiliö; useita pienempiä farmeja on. Lähempiä tietoja antaa K. RINTALA. Osote: R. F. D. Box 50-A, Silverdale, Wash.

PUOLI MILJOONAA DOLLARIA
talletuksia on Työläisten Luottoyhdistys jo vastaanottanut. (\$50,000.00)
Lainoja on annettu yhteensä \$400,000.00. Kassassa aina rahaa ja käyt- tövaroja vähintään \$50,000.00.
TYÖLÄISTEN LUOTTOYHDISTYS
48 Wallace Ave. Fitchburg, Mass.

POLTAKAA omia paperossejanne 'Arvo', 'Finland', 'Toivo' ja 'Kaivantomies', valmistettu venäl. tupakasta
Pyyttäkää näitä kauppiailtanne; myöskin polttakaa Venäjän "Bratsvo" tupakkaa. Tämä on parasta mitä on koskaan poltetu. Annamme paperossi paperia ja suukappaleen vapaasti jokaisen tupakkalaatikon mukana.

A. SILBERBERG 57 First Ave. New York, N. Y.

on parasta lajiaan, valmistettu puhtaasti valittua kermasta pasturoitu sekä o. Farmers Co-op Producers W. House Assn'in tuotetta.
Grays River, Wash.
Kysykää ruokatarvakauppiailtanne Edelweiss voita.

HEISKARIN VELJESTEN Räättälin Liike Chicagossa

ON LIIKE JONKA LUOTTO JA MAINE AMERIKASSA ON SUOMALAISTA RÄÄTÄLIN-LIIKEISTÄ TUNNETUIN sentähden, että he valmistavat vaatteet VOITTAJAMATTOMIA HYVYDESSÄ hintoihinsa nähden, sekä varustavat valmistensa niin että ne vaan paranevat vuosi vuodelta, jota enempil liike laajenee. KANKAAT EHDOTTOMASTI PARHAAT, juuri tehtäistä saapuneet ja valikoima erittäin iso, sekä hyvin monipuolinen. KUOSIT varmaan viimeistä ja uusinta mallia, joiden mukaan oikein, sekä kokemuksen perusteella aina vaatteet liikkeessämme leikataan joka tilaajan vartalon rakenteen ja mittojen mukaan, sekä meidän ammattilaitosten UNION RÄÄTÄLIEMME käsillä niin valmistetaan että ne ei koetusta kalpaa. ON SUOSITUIN JA SUURIN SUOMALAINEN RÄÄTÄLIN-LIIKE TASSA MAASSA, sillä onnistuminen ja luotto seuraa rehellistä ja hyvää työtä sekä toimintaa. Tämän todistaa vaatteiltemme hyvästä, kun samat henkilöt, joiden lukumäärä nousee moniin tuhansiin, uudelleen tilaavat joka vuosi HEISKARIN VELJESTEN liikkeestä vaatteensa ja ovat jo viimeisen kymmenen vuoden aikana jatkuvasti tilanneet. Nämä tilaajat ovat tyytyväisiä sen tähden kun he ovat saaneet melitä muodkkaat, sopivat, kestävät ja ryhtin- sä pitävät vaatteet, sekä rahansa täydestä arvosta tavaraa ja aina rehellisen kohtelun. HINNAT kohtuulliset sillä huolimatta että kankaat eivät muut tarpeet ovat viime aikoina paljon kallistuneet. Liikkeessämme leikataan ja valmistetaan aina kaikki vaatteet ainoastaan tilauksen ole valmiita vaatteita myytävänä. Liikkeemme asiamiehet, joita löytyy loppu, ovat lähteneet juuri Teitä varten liikkeelle. TÄYDELLINEN ELI RAHAT PALAUTETAAN.
HALUTUAAN vielä lisää uusia toimelaita ja rehellisiä asiamiehiä niihin valtiioihin eli niille paikkakunnille, joissa niitä ei vielä ole.

O. A. HAYSKAR BROS. & CO.
358-366 W. MADISON ST. CHICAGO, ILL.